

ความสุขของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในการเป็นพลเมืองโลก

The Happiness of Rajamangala University of Technology Students toward World Civics*

นพลักษณ์ นน့်น่น คด. (Noppalux Naknan Ph.D.) **

สมศิริ นนทสวัสดิ์ศิริ คด. (Somsiri Nontasawatsri Ph.D.) ***

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความสุขของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในการเป็นพลเมืองโลก กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2558 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล 9 แห่ง จำนวน 384 คน คัดเลือกโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถามระดับความสุขของนักศึกษาไทยในการเป็นพลเมืองโลก มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิจัยพบว่า ระดับความสุขของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในการเป็นพลเมืองโลกโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.03$, SD = 0.306) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ระดับความสุขมากที่สุด คือ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ($\bar{X} = 3.21$, SD = 0.420) ด้านการเรียนและสติปัญญา ($\bar{X} = 3.10$, SD = 0.402) ด้านสังคม ($\bar{X} = 3.10$, SD = 0.374) และด้านเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 3.00$, SD = 0.466) ส่วนระดับความสุขมาก คือ ด้านจิตใจและอารมณ์ ($\bar{X} = 2.94$, SD = 0.361) และด้านสุขภาพ ($\bar{X} = 2.80$, SD = 0.372)

คำสำคัญ: ความสุข พลเมืองโลก นักศึกษา

*ได้รับทุนสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

**อาจารย์คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

***อาจารย์คณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช

Abstract

This research aims to study the Happiness of Rajamangala University of Technology Students toward World Civics. The sample was 384 the Undergraduate students of the Rajamangala university of Technology in academic year 2015 with using stratified random sampling method (Stratified Random Sampling). The Data collection tools were the questionnaires of level happiness of Thai students toward World Civics. The reliability of Cronbach's Alpha Coefficient were 0.95. Data analysis was frequency percentage mean ($\bar{X}$) and standard deviation (SD).

The result of this research show that The level Happiness of Rajamangala University of Technology students toward World Civics was at the highest level ($\bar{X} = 3.03$, SD = 0.306). Moreover, the subject with the highest level Happiness were the moral ($\bar{X} = 3.21$, SD = 0.420) the academic and intellectual ($\bar{X} = 3.10$, SD = 0.402), the social ($\bar{X} = 3.10$, SD = 0.374) and the economic ($\bar{X} = 3.00$, SD = 0.466). The high level happiness were the psychological and emotional ($\bar{X} = 2.94$, SD = 0.361) and the health ($\bar{X} = 2.80$, SD = 0.372).

Keywords: Happiness, World Civics, Undergraduate Students

บทนำ

การพัฒนาประเทศที่ผ่านมามุ่งเน้นพัฒนาความเจริญเติบโตด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมเป็นหลักจนเกิดการเสียสมดุลและเกิดปัญหาส่งผลต่อความสุขของประชาชนทั้งสิ้น ซึ่งความสุขที่ถือว่าเป็นจุดหมายปลายทาง (Ultimate goal) ของมนุษย์ทุกคน ในทางพุทธศาสนาถือว่าความสุขเป็นเรื่องของการพัฒนาชีวิต การตอบสนองต่อความต้องการทางประสาทสัมผัส ความเป็นมิตร และการอยู่ร่วมกันในครอบครัว ชุมชน และสังคม ส่วนในทางเศรษฐศาสตร์มองความสุขว่าเป็นความยินดี (Pleasure) หรือความพึงพอใจ

(Satisfaction) สำหรับมุมมองเชิงจิตวิทยานั้นความสุขเป็นเรื่องเกี่ยวกับอารมณ์และความรู้สึก ระดับความสุขทางจิตวิทยาจึงเกี่ยวข้องกับความรู้สึกดีทางอารมณ์ (emotional well-being) ทางสุขภาพกาย และทางสุขภาพจิต (Frey, 2008; ประเวศ ตันตินิวัฒนสกุล และเอกอนงค์ สิตลาภินันท์, 2554; Oswald, 1997; รศรินทร์ เกรย์ และคณะ, 2553) ซึ่งมาร์ติน เซลิเกแมน (Seligman, 2011) กล่าวว่า การดำเนินชีวิตให้มีความสุขต้องประกอบด้วย การมีอารมณ์ทางบวก (Positive Emotion) การมีส่วนร่วม (Engagement) การมีความสัมพันธ์เชิงบวก (Positive Relationships) การเป็น

ผู้มีความหมาย (Meaning) และการประสบความสำเร็จ (Accomplishment/Achievement) และจากผลการสำรวจระดับความสุขขององค์การสหประชาชาติ (UN) ใน 156 ประเทศทั่วโลก ในปี 2541-2554 พบว่า ปัจจัยความสุขที่สำคัญของทุกประเทศทั่วโลก ได้แก่ รายได้ การมีงานทำ ความสัมพันธ์ที่ดีและความไว้วางใจกันในชุมชน การมีค่านิยมที่เอื้อต่อความสุขและศาสนา สุขภาพกาย สุขภาพจิต ความสัมพันธ์ในครอบครัว การศึกษาและความเท่าเทียมกันทางเพศและสังคม (มิตซึฮิโตะ, 2557)

การศึกษาเป็นกลไกที่สำคัญในการช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน โดยทำให้เข้าใจชีวิตมากขึ้น เพราะสถาบันอุดมศึกษาต้องช่วยพัฒนาความเข้าใจตนเองและพัฒนาค่านิยมส่วนบุคคลด้วย (กรรณิการ์ พรหมเสาร์, 2557) ทำให้นักศึกษามีแนวคิดการพัฒนาเป้าหมายในชีวิตต่อไป เพื่อให้เป็นพลเมืองที่ดีของประเทศและพลเมืองโลกที่ดีด้วย ร่วมกันการสร้างสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติได้ ซึ่งจุดมุ่งหมายสำคัญของการศึกษาคือการสร้างความเป็นพลเมืองดีให้กับเยาวชน เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (ราชกิจจานุเบกษา, 2542) และในการเป็นพลเมืองโลกที่ดีนั้น สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, (2557) ได้กล่าวไว้ว่าลักษณะของการเป็นพลเมืองโลกที่ดีในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วยการเป็นผู้มีความสามารถที่จะเห็นและแก้ปัญหาในฐานะของสมาชิกของสังคมโลก มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ สร้างสรรค์และเป็นระบบ มีความเต็มใจในการแก้ไขข้อขัดแย้งโดยสันติวิธี

มีความเต็มใจเปลี่ยนวิถีชีวิตและบริโศภคพิสัย เพื่อพิทักษ์สิ่งแวดล้อม มีคุณธรรมจริยธรรม มีความรู้ทั่วไปเพื่อดำรงชีวิตและมีความรู้เฉพาะในการประกอบอาชีพ มีทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม มีทักษะทางเทคโนโลยี สื่อและสารสนเทศ มีทักษะอาชีพและทักษะชีวิต ดังนั้น การศึกษาจึงเป็นปัจจัยสำคัญของการสร้างองค์ความรู้และความสุขให้กับผู้เรียนหรือนักศึกษาที่สังคมคาดหวังให้เป็นผู้พัฒนาประเทศในอนาคต ดังนั้นนักศึกษาจึงเป็นเป้าหมายหลักที่มหาวิทยาลัยต้องพัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น สามารถดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพและมีความสุข รวมทั้งเสียสละแรงกายรับใช้ชาติหรือเสียสละทรัพย์สินช่วยพัฒนาสังคมได้อย่างแท้จริง ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรจัดให้นักศึกษาได้เรียนรู้ทั้งในหลักสูตรการศึกษาและกิจกรรมพัฒนานักศึกษา เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ในด้านวิชาชีพพร้อมทั้งมีทักษะชีวิตไปพร้อมกัน รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อประสบการณ์การพัฒนาของนักศึกษาให้เหมาะสมด้วย (Astin, 1993)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลเป็นสถาบันที่จัดการศึกษาทั้งด้านวิชาการ และวิชาชีพชั้นสูงที่เน้นการปฏิบัติทั้งในระดับปริญญาตรี โท และเอก เพื่อบริการการศึกษาต่อของผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอาชีวศึกษาเป็นหลัก รวมถึงผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยชุมชน และการศึกษาระดับพื้นฐานในการศึกษาต่อวิชาชีพระดับปริญญาตรี เน้นการผลิตบัณฑิตบนพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และผลิตบัณฑิตในสายวิชาชีพเพื่อออกมาพัฒนาประเทศชาติ ที่ครอบคลุมพื้นที่ทั่วทุกภาคของประเทศ จำนวน 9 แห่ง ประกอบด้วย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน และ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
โดยมีอัตลักษณ์ของบัณฑิตคือ “บัณฑิตนักปฏิบัติ”
(มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล, 2557) ในการ
ที่จะพัฒนานักศึกษาให้เป็นนักปฏิบัติที่ดีและ
เป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัย เป็น
พลเมืองโลกที่ดีนั้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา
ระดับความสุขของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลในการเป็นพลเมืองโลก เพื่อให้ได้ข้อมูล
เกี่ยวกับความสุขที่แท้จริงในการดำเนินชีวิตของ
นักศึกษาทั้งการเรียน การใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่น ตลอดจน
การอยู่ร่วมกับสิ่งแวดล้อมรอบๆ มหาวิทยาลัย
ในช่วงเวลาที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัย เพื่อเป็น
ข้อมูลในการจัดกิจกรรมสร้างประสบการณ์ให้
นักศึกษาได้เรียนรู้ในช่วงที่ศึกษาในมหาวิทยาลัย
และเป็นข้อมูลให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องได้นำไปใช้
พัฒนาการร่วมกันพัฒนาให้นักศึกษาเป็นพลเมือง
โลกที่ดีต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาระดับความสุขของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในการเป็นพลเมืองโลก

ขอบเขตการวิจัย

1. ศึกษาระดับความสุขของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนในปีการศึกษา 2558 จำนวน 9 แห่ง ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

2. การศึกษาระดับความสุขของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในการเป็นพลเมืองโลก โดยศึกษาความสุขใน 6 ด้าน คือ 1) ด้านจิตใจและอารมณ์ 2) ด้านคุณธรรมจริยธรรม 3) ด้านการเรียนและสติปัญญา 4) ด้านสังคม 5) ด้านเศรษฐกิจ และ 6) ด้านสุขภาพ

คำจำกัดความของการวิจัย

ความสุขของนักศึกษา หมายถึง สภาพอารมณ์และความรู้สึกในทางบวกที่ตอบสนองความต้องการ และความพึงพอใจในชีวิตของนักศึกษา ประกอบด้วยความสุข 6 ด้าน คือ

1. **ด้านจิตใจและอารมณ์** หมายถึง มีความพึงพอใจและสามารถบริหารจัดการปัญหาในการดำเนินชีวิตของตนเอง มีจิตใจที่เข้มแข็ง สามารถควบคุมและรักษาอารมณ์เชิงบวกโดยรับรู้อารมณ์ที่ดีและไม่ดีของตนเองได้ มีจิตสำนึก

ที่ภาคภูมิใจในตนเอง และสามารถดำเนินชีวิตประจำวันอย่างเรียบง่าย

2. ด้านคุณธรรมจริยธรรม หมายถึง มีความตระหนักในคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ มีความซื่อสัตย์สุจริต กตัญญู รู้คุณ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และรับผิดชอบ รู้แพ้ รู้ชนะ มีความรัก ความผูกพันและความภาคภูมิใจในองค์กร มีความยินดีที่จะเสียสละเพื่อส่วนรวม เข้าใจและยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล มีความพร้อมที่จะพัฒนาและสร้างเอกลักษณ์ของตนเองในการเป็นแบบอย่างที่ดีกับผู้อื่น

3. ด้านการเรียนรู้และสติปัญญา หมายถึง มีความทันสมัยและตื่นตัว สนใจใฝ่หาความรู้และพึงพอใจที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ยอมรับและปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของวิทยาการต่างๆ มีความพร้อมที่จะพัฒนาทักษะและความสามารถทางเทคโนโลยีและสารสนเทศและเลือกใช้ให้สอดคล้องกับความต้องการได้ มีความสามารถในการนำข้อมูลต่างๆ มาใช้แก้ปัญหาที่ซับซ้อน ด้วยกระบวนการคิดวิเคราะห์และสร้างสรรค์วิธีการแก้ปัญหาที่เป็นระบบ มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ และภาคภูมิใจในอาชีพของตน มีความสามารถและพึงพอใจในการติดต่อสื่อสารกับบุคคลกลุ่มต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม

4. ด้านสังคม หมายถึง มีความสามารถในการทำงานและปรับตัวเพื่อเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่นเป็นอย่างดี มีเครือข่ายคอยช่วยเหลือเกื้อกูลและบุคคลที่สามารถพึ่งพาอาศัยได้ ได้รับการยอมรับจากผู้อื่น เป็นผู้แสวงหาความสำเร็จและมีเป้าหมายในชีวิต มีความเป็นตัวของตัวเองสามารถแสดง

ภาวะผู้นำในสถานการณ์ต่างๆ ได้ไม่เอาเปรียบผู้อื่น และทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน ยอมรับและปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม เต็มใจแก้ไขข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้น มีความรู้สึกปลอดภัยในชีวิต มีครอบครัวที่มีความรักความผูกพันและความอบอุ่นพร้อมทั้งเชื่อมั่นในสมาชิกของครอบครัว รู้จักการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างชาญฉลาด

5. ด้านเศรษฐกิจ หมายถึง มีความพึงพอใจในฐานะความเป็นอยู่ของตนเอง สามารถบริหารจัดการเงินได้อย่างเป็นระบบทั้งการรับ การจ่าย และการออมเงินในแต่ละเดือน ยอมรับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจโดยยึดหลักพออยู่พอกิน พอใช้เพื่อให้อยู่ได้ด้วยตนเอง มีความเต็มใจที่จะเปลี่ยนวิถีการบริโภคเพื่อรักษาสิ่งแวดล้อม

6. ด้านสุขภาพ หมายถึง มีความพึงพอใจในสุขภาพของตนเอง มีร่างกายที่แข็งแรง สมส่วน สามารถเคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างคล่องแคล่ว ว่องไว ไม่มีโรคประจำตัวร้ายแรง มีสมรรถภาพร่างกายเหมาะสมกับวัย มีพฤติกรรมการบริโภคที่ถูกสุขลักษณะ สามารถบริหารเวลาในการออกกำลังกายและพักผ่อนอย่างเพียงพอ

พลเมืองโลก หมายถึง การเป็นสมาชิกของสังคมโลกที่มีลักษณะของพลเมืองโลกในศตวรรษ ที่ 21 คือ มีอิสรภาพ เคารพในสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น เคารพในกฎ กติกาของสังคม ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล มีความรับผิดชอบ มีจิตสาธารณะ สามารถเห็นและเข้าช่วยเหลือแก้ไขปัญหาในฐานะของสมาชิกของสังคมโลก เต็มใจที่จะแก้ไขข้อขัดแย้งโดยสันติวิธี และยินดีปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตและบริโภคนิสัยเพื่อพิทักษ์

สิ่งแวดล้อม สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ สามารถคิดวิเคราะห์อย่างมีวิจารณญาณ สร้างสรรค์และเป็นระบบ มีความรู้ทั่วไปเพื่อดำรงชีวิตและมีความรู้เฉพาะในการประกอบอาชีพ มีทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม มีทักษะทางเทคโนโลยี สื่อ และสารสนเทศ มีจริยธรรม คุณธรรม มีทักษะอาชีพ และทักษะชีวิต

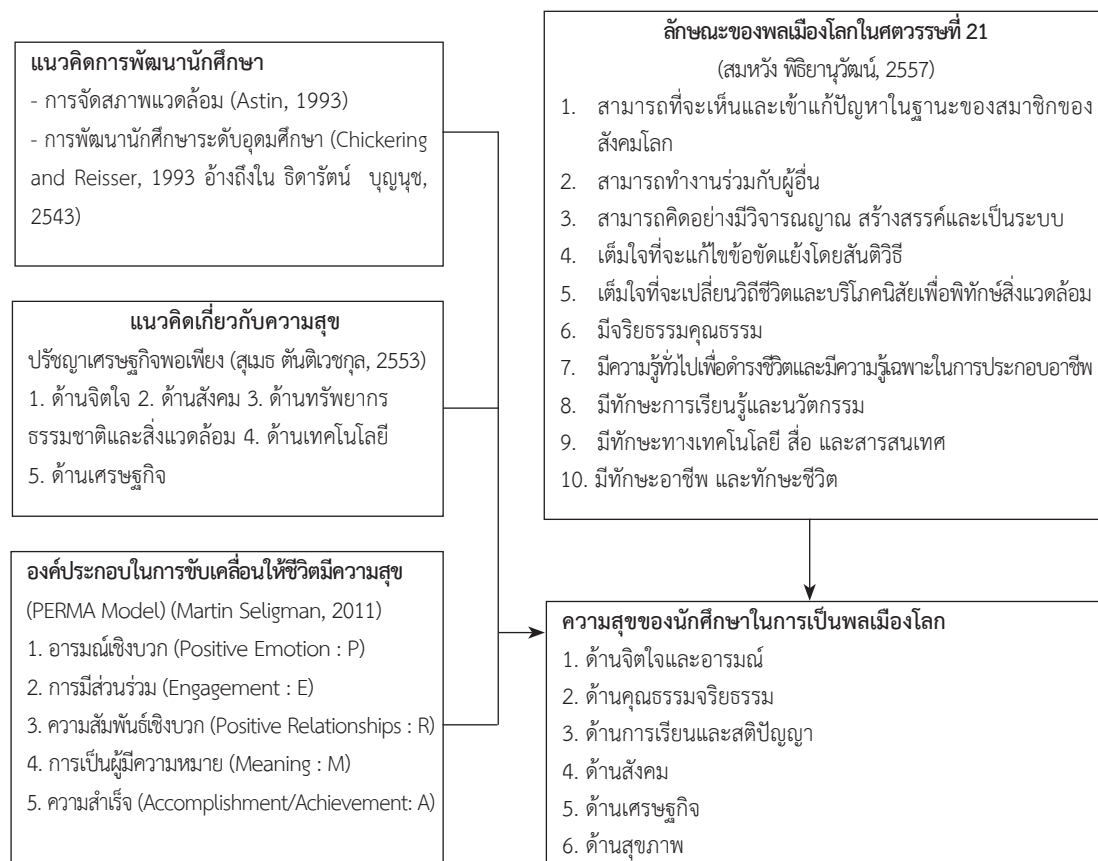
นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2558 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล 9 แห่ง ประกอบ

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวัดระดับความสุขของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในการเป็นพลเมืองโลกครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารงานวิจัย

ด้วย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานและมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการพัฒนานักศึกษา แนวคิดเกี่ยวกับความสุข และลักษณะของพลเมืองโลกในศตวรรษที่ 21 ซึ่งส่งผลต่อความสุขของนักศึกษาในการเป็นพลเมืองโลก ดังนี้

วิธีการดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Study)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนในปีการศึกษา 2558 จำนวน 9 แห่ง ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ และ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน จำนวน 102,258 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนในปีการศึกษา 2558 จำนวน 9 แห่ง โดยคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) ที่ระดับความเชื่อมั่น .05 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 384 คน คัดเลือกโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และเทียบสัดส่วนจำแนกตามมหาวิทยาลัยและคณะ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. แบบสอบถามระดับความสุขของนักศึกษาไทยในการเป็นพลเมืองโลก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยนำแบบประเมินความสุขของกรมสุขภาพจิต ฉบับสมบูรณ์ 55 ข้อ (TMHI-55) และข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับความสุขการจัดการความสุข และสุขภาพจิตทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศมาเป็นกรอบในการวิเคราะห์โดยปรับปรุงให้เข้ากับบริบทของนักศึกษา ได้แบบสอบถามที่เป็นลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Likert Scale) 4 ระดับ จำนวน 80 ข้อ

2. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการพัฒนานักศึกษา การอุดมศึกษา จิตวิทยาและพฤติกรรมมนุษย์ ตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) และความชัดเจนของการใช้ภาษา และนำไปทดลองใช้ (try out) กับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .95

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาได้รับการชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ของการทำวิจัยอย่างชัดเจนโดยผู้วิจัย ยึดหลัก การพิทักษ์สิทธิด้วยความสมัครใจ และเก็บข้อมูลไว้เป็นความลับและนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล ภายหลังได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคนของคณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ (KFN-IRB-O 2016-02) โดยมีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ประสานงานขออนุญาตอธิการบดี รองคณบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง 9 แห่ง
2. ประสานงานเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ การวิจัย และขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับฝ่ายกิจการนักศึกษา และองค์การนักศึกษา
3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง 9 แห่ง ด้วยแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความสุขของนักศึกษาไทยในการเป็นพลเมืองโลกโดยผู้วิจัยเอง และทางไปรษณีย์

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จำแนกตามข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศชาย	199	51.8
เพศหญิง	185	48.2
รวม	384	100.0
ชั้นปีที่ 1	72	18.8
ชั้นปีที่ 2	111	28.9
ชั้นปีที่ 3	105	27.3
ชั้นปีที่ 4	90	23.4
ชั้นปีที่ 5	6	1.6
รวม	384	100.0
มทร. พระนคร	44	11.5
มทร. กรุงเทพ	28	7.3
มทร. ล้านนา	57	14.8
มทร. ศรีวิชัย	20	5.2
มทร. รัตนบุรี	63	16.4

4. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล

ก่อนนำไปวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive statistics) แสดงค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไป พบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย ร้อยละ 51.8 ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 28.9 ศึกษาที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ร้อยละ 20.1 ค่าใช้จ่ายรายเดือน 5,000 – 10,000 บาท ร้อยละ 51.6 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จำแนกตามข้อมูลทั่วไป (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
มทร. รัตนโกสินทร์	29	7.6
มทร. ตะวันออก	24	6.3
มทร. อีสาน	77	20.1
มทร. สุวรรณภูมิ	42	10.9
รวม	384	100.0
ค่าใช้จ่ายรายเดือน < 5,000 บาท	167	43.5
ค่าใช้จ่ายรายเดือน 5,000 – 10,000 บาท	198	51.6
ค่าใช้จ่ายรายเดือน > 10,000 บาท	19	4.9
รวม	384	100.0

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และระดับความสุขของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในการเป็นพลเมืองโลก รายด้านและรวมทุกด้าน

ความสุขของนักศึกษาไทย	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	SD	ระดับความสุข
1 ด้านจิตใจและอารมณ์	2.94	0.361	มาก
2 ด้านคุณธรรมจริยธรรม	3.21	0.420	มากที่สุด
3 ด้านการเรียนรู้และสติปัญญา	3.10	0.402	มากที่สุด
4 ด้านสังคม	3.10	0.374	มากที่สุด
5 ด้านเศรษฐกิจ	3.00	0.466	มากที่สุด
6 ด้านสุขภาพ	2.80	0.372	มาก
รวมทุกด้าน	3.03	0.306	มากที่สุด

ตารางที่ 3 ความสุขมากที่สุดของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในการเป็นพลเมืองโลก ในแต่ละด้าน

ความสุขมากที่สุดของนักศึกษาไทย	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	SD
1 ด้านจิตใจและอารมณ์	ท่านพยายามทำเป้าหมายให้บรรลุผลสำเร็จ	3.22 0.672
2 ด้านคุณธรรมจริยธรรม	ท่านตระหนักถึงพระคุณของบิดามารดาและผู้มีพระคุณ	3.51 0.662
3 ด้านการเรียนรู้และสติปัญญา	ท่านมีความภาคภูมิใจต่อสาขาวิชาที่ท่านเรียนในปัจจุบัน	3.25 0.662
4 ด้านสังคม	สมาชิกในครอบครัวของท่านมีความรักและผูกพันต่อกัน	3.43 0.613
5 ด้านเศรษฐกิจ	ท่านมีความพึงพอใจในที่อยู่อาศัยของท่าน	3.26 0.654
6 ด้านสุขภาพ	ท่านเคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างคล่องแคล่ว ว่องไว	3.04 0.701
	ท่านมีความพึงพอใจในสุขภาพของตนเอง	3.04 0.736

ตารางที่ 4 ความสุขน้อยที่สุดของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในการเป็นพลเมืองโลกในแต่ละด้าน

	ความสุขของนักศึกษาไทย	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	SD
1 ด้านจิตใจและอารมณ์	ท่านเคยประสบกับความยุ่งยากด้านเศรษฐกิจแต่สิ่งยึดเหนี่ยวสูงสุดในจิตใจช่วยให้ท่านผ่านพ้นไปได้	2.59	0.731
2 ด้านคุณธรรมจริยธรรม	ท่านยินดีเสียสละแรงกายหรือทรัพย์สินเพื่อประโยชน์ส่วนรวมโดยไม่หวังผลตอบแทน	3.06	0.658
3 ด้านการเรียนรู้และสติปัญญา	ท่านสามารถนำข้อมูลต่างๆ มาใช้คิดแก้ปัญหาที่ซับซ้อนได้อย่างเป็นระบบ	2.89	0.597
4 ด้านสังคม	ท่านรู้สึกอึดอัดใจเมื่อต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัยและสังคมในทุกประเด็น	2.77	0.842
5 ด้านเศรษฐกิจ	ท่านต้องการรายได้พิเศษเพื่อใช้จ่ายให้พอเพียงในแต่ละเดือน	2.68	0.972
6 ด้านสุขภาพ	ท่านต้องไปรับการรักษาพยาบาลเสมอๆ เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตได้ทั้งการเรียนและการใช้ชีวิตประจำวัน	2.45	1.053

2. ระดับความสุขของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในการเป็นพลเมืองโลกโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.03$, $SD = 0.306$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าระดับความสุขมากที่สุด คือ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ($\bar{X} = 3.21$, $SD = 0.420$) ด้านการเรียนรู้และสติปัญญา ($\bar{X} = 3.10$, $SD = 0.402$) ด้านสังคม ($\bar{X} = 3.10$, $SD = 0.374$) และด้านเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 3.00$, $SD = 0.466$) ส่วนระดับความสุขมากที่สุด คือ ด้านจิตใจและอารมณ์ ($\bar{X} = 2.94$, $SD = 0.361$) และด้านสุขภาพ ($\bar{X} = 2.80$, $SD = 0.372$) (ดังตารางที่ 2) ระดับความสุขของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในการเป็นพลเมืองโลกที่มากที่สุดในแต่ละด้าน (ดังตารางที่ 3) และระดับความสุขของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในการเป็นพลเมืองโลกที่น้อยที่สุดในแต่ละด้าน (ดังตารางที่ 4)

การอภิปรายผล

การศึกษาระดับความสุขของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในการเป็นพลเมืองโลกพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลมีระดับความสุขในการเป็นพลเมืองโลกโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุดเนื่องจากธรรมชาติของมนุษย์ทุกคนล้วนรักความสุขด้วยกันทั้งนั้น ซึ่งความสุขที่เป็นสุดยอดปรารถนานั้นสามารถแสวงหาได้ จากการที่มนุษย์มีความสามารถในการสร้างความชำนาญ 2 ด้าน คือ ความชำนาญในอาชีพ และความชำนาญในการสร้างสุข (ประเวศ วะสี, 2548) นักศึกษาซึ่งอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลายที่มีการเรียนรู้สู่การพัฒนาถึงขีดสูงสุด ทั้งด้านภาษาและด้านความคิดเพื่อเข้าสู่ระดับวุฒิภาวะสูงสุดหรือคิดแบบผู้ใหญ่ สามารถคิดแบบตรรกะเงื่อนไข คิดเปรียบเทียบสัดส่วน คิดแบบแยกตัวแปรและองค์ประกอบเพื่อสรุปผล

และคิดหาข้อสรุปในเชิงองค์รวมได้ ลักษณะความคิดแบบนี้เองที่ทำให้นักศึกษาค้นหาแนวทางวิธีในการสร้างความสุขให้กับตนเองได้ จากแนวทางในการทำตัวให้มีความสุข คือ การรักษาสุขภาพทางร่างกายให้แข็งแรง มีความสุขกับการทำงาน รู้จักตัวเองอย่างแท้จริง และค้นหาเป้าหมายของชีวิต ซึ่งนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลส่วนใหญ่เลือกเรียนในสาขาที่นักศึกษาตั้งเป้าหมายในชีวิตไว้ ดังนั้นการที่นักศึกษาได้เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับและได้เรียนในสาขาวิชาที่นักศึกษาสนใจ จึงทำให้นักศึกษามีความพึงพอใจและความสุขกับชีวิตการเรียนในมหาวิทยาลัย ประกอบกับมหาวิทยาลัยได้พยายามจัดสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยให้เอื้อต่อการเรียนและการใช้ชีวิตของนักศึกษา ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้ส่งผลให้นักศึกษามีความสุขและพึงพอใจในชีวิตของตนเองในระดับมากที่สุด สอดคล้องตามทีแอสติน (Astin, 1993) ได้กล่าวไว้ว่ามหาวิทยาลัยควรจัดสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการพัฒนาและประสบการณ์ของนักศึกษา เพื่อให้ศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสถาบัน และเมื่อพิจารณาระดับความสุขในแต่ละด้านพบว่าระดับความสุขของนักศึกษาด้านที่มากที่สุด ได้แก่ ความสุขด้านคุณธรรม จริยธรรม ความสุขด้านการเรียนและสติปัญญา ความสุขด้านสังคม และความสุขด้านเศรษฐกิจโดยพบว่าระดับความสุขด้านคุณธรรม จริยธรรมที่มากที่สุดเป็นเรื่องเกี่ยวกับการตระหนักถึงพระคุณของบิดามารดาและผู้มีพระคุณ เนื่องจากการพัฒนาด้านคุณธรรมตามแนวคิดของโคล์เบอร์ก (Kohlberg) ที่ว่านักศึกษายุ่งในช่วงวัยรุ่นตอนปลายจึงทำให้การพัฒนาด้าน

จริยธรรมจะเริ่มสูงขึ้นถึงระดับเหนือกฎเกณฑ์ (Post-conventional level) คือ เข้าใจและทำตามกฎเกณฑ์ศีลธรรมที่เป็นสากล ยอมรับหน้าที่และสิทธิผู้อื่น ถึงแม้ว่าจะมีความขัดแย้งบ้างในบางครั้ง แต่เมื่อนักศึกษาเผชิญปัญหาในชีวิตก็จะสามารถใช้เหตุผลและมโนธรรมของตนเองตัดสินใจเลือกกระทำให้ตนเองมีความสุขได้ และระบบการศึกษายังได้มีการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมโดยการสอดแทรกในกระบวนการเรียนการสอนและกิจกรรมต่างๆ ภายในมหาวิทยาลัย ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2552) ที่กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาให้นักศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้ สามารถประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งทางร่างกาย จิตใจ มีความสำนึกและความรับผิดชอบในฐานะพลเมืองและพลโลก นอกจากนั้นวิถีชีวิตของคนไทยยังมีการอบวัฒนธรรมประเพณี และคำสอนทางศาสนาที่สอนให้นักศึกษารู้จักกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ ให้มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนในสถาบันครอบครัว และการปฏิบัติหน้าที่ต่อพ่อแม่ในฐานะผู้มีความกตัญญูเป็นตัวเสริมให้มีความสุขเพิ่มขึ้น (พุทธทาสภิกขุ, 2536) ส่วนสิ่งที่ทำให้นักศึกษามีระดับความสุขด้านคุณธรรมจริยธรรมน้อยที่สุด คือ การเป็นผู้ที่ยินดีเสียสละร่างกายหรือทรัพย์สินเพื่อประโยชน์ส่วนรวมโดยไม่หวังผลตอบแทน ทั้งนี้เป็นเพราะความต้องการที่จะช่วยเหลือผู้อื่นมีความสุข พ้นจากความทุกข์ทรมานเป็นความต้องการสูงสุดของชีวิต ส่วนใหญ่มนุษย์ต้องได้รับการตอบสนองความต้องการ

ขั้นพื้นฐานอย่างเพียงพอก่อน จึงจะยินดีเสียสละเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น (Maslow, 1998 อ้างถึงใน ปัทมา ทองสม, 2554) นักศึกษาเป็นวัยที่ยังไม่ประสบความสำเร็จในชีวิต และรายได้ยังไม่เพียงพอที่จะเสียสละโดยไม่หวังผลตอบแทนได้ รวมทั้งฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลางจึงมีความต้องการที่จะช่วยเหลือแบ่งเบาภาระทางบ้านทำให้นักศึกษาต้องหารายได้ด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อแบ่งเบาภาระทางบ้านทำให้นักศึกษาขาดความตระหนักในการเป็นผู้เสียสละ ส่วนความสุขด้านการเรียนและสติปัญญา พบว่า ระดับความสุขของนักศึกษาที่มากที่สุดคือความภาคภูมิใจต่อสาขาวิชาที่เรียนในปัจจุบัน เนื่องจากนักศึกษามีการวางแผนและเป้าหมายชีวิตตนเองเกี่ยวกับอาชีพในอนาคตไว้ จึงเลือกเรียนในสาขาวิชาที่ตนเองสนใจและตั้งใจเรียน ซึ่งการทำในสิ่งที่ตนชอบและสนใจจะทำให้ผู้นั้นมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาความสุขของนักศึกษาพยาบาลของปัทมา ทองสม (2554) ที่พบว่าทัศนคติต่อวิชาชีพเป็นองค์ประกอบหนึ่งของความสุขของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตเช่นกัน ส่วนระดับความสุขที่น้อยที่สุดคือความสามารถในการนำข้อมูลต่างๆ มาใช้คิดแก้ปัญหาที่ซับซ้อนได้อย่างเป็นระบบ ทั้งนี้อาจเนื่องจากการที่นักศึกษาขาดประสบการณ์ในการทำงานและกิจกรรมที่จะช่วยฝึกการแก้ปัญหาและการตัดสินใจของนักศึกษา

ความสุขด้านสังคม พบว่า นักศึกษามีระดับความสุขมากที่สุดในเรื่องสมาชิกในครอบครัวมีความรักและผูกพันต่อกัน ซึ่งฝน แสงสิงแก้ว (2558) กล่าวว่า ชีวิตตั้งต้นจากครอบครัว

ความผูกพันรักใคร่ในครอบครัวจึงเป็นรากฐานของความสุขแห่งชีวิต เป็นรากฐานของความเป็นปึกแผ่นแห่งสังคมของประเทศชาติและของโลก ดังนั้นการที่นักศึกษาได้อยู่กับครอบครัว และทำกิจกรรมร่วมกันในครอบครัวส่งผลให้เกิดความรักและผูกพันขึ้นในครอบครัว สอดคล้องกับการศึกษาของเรวดี เพชรศิริสัมพันธ์ และคนอื่นๆ (2557) ที่ศึกษาความสุขและวิถีการสร้างสรรค์สุขภาพ ความต้องการที่แตกต่างระหว่างคนสามวัยในครอบครัวไทย พบว่า การได้ทำกิจกรรมร่วมกันของสมาชิกในครอบครัวสามารถเสริมสร้างความสุขในครอบครัวได้ และช่วยเป็นสื่อกลางให้ครอบครัวเข้าใจกัน เช่น การเล่นกีฬา การทำอาหาร การทำกิจกรรมอื่นๆ ที่ทุกวัยสามารถทำได้ไม่น่าเบื่อและทำได้ทุกวัน เป็นต้น สำหรับระดับความสุขที่น้อยที่สุดคือ นักศึกษารู้สึกอึดอัดใจเมื่อต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัยและสังคมในทุกประเด็น เนื่องจากนักศึกษามีพื้นฐานจึงต้องการอิสระในการคิดตัดสินใจทำกิจกรรมต่างๆ ซึ่งการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจะทำให้ นักศึกษาสามารถเข้าใจและสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่างๆ ได้ดี ทั้งเพื่อน ระบบการเรียน และสถานที่ใหม่ๆ รวมทั้งกฎระเบียบต่างๆ ซึ่งนักศึกษาก็ปฏิบัติตามได้ถูกต้องตามกฎหมาย กฎศีลธรรม กฎกติกาของสังคม ชุมชน ท้องถิ่น และประเทศชาติ จะพัฒนาเป็นลักษณะที่พึงประสงค์ของความเป็นพลเมืองของเยาวชนไทย ลักษณะหนึ่ง (ศักดิ์ชัย นิรัญทวี, 2548)

ความสุขด้านเศรษฐกิจ พบว่า ระดับความสุขที่มากที่สุด คือ ความพึงพอใจในที่อยู่อาศัยของตนเอง เนื่องจากนักศึกษาบางส่วนพักอาศัยอยู่กับ

บิดามารดาหรือผู้ปกครองย่อมส่งผลให้นักศึกษาเกิดความพึงพอใจและมีความสุขได้ จากความรักความห่วงใยระหว่างกันในครอบครัว ส่วนนักศึกษาที่พักอาศัยในหอพักจะเลือกหอพักที่เหมาะสมกับตนเอง ทั้งด้านเศรษฐกิจ ความสะดวกสบายในการอยู่อาศัยและการเดินทาง สำหรับระดับความสุขที่น้อยที่สุดคือ นักศึกษาต้องหารายได้พิเศษเพื่อใช้จ่ายให้พอเพียงในแต่ละเดือน เนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด เศรษฐฐานะของครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง กอปรกับค่าใช้จ่ายในการเรียนและการดำรงชีวิตค่อนข้างสูง ทำให้บางครั้งนักศึกษามีค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอ แต่ไม่यरกรบกวณค่าใช้จ่ายทางบ้าน จึงต้องทำงานเพื่อหารายได้มาใช้จ่ายให้เพียงพอในแต่ละเดือน ทำให้มีเวลาในการเรียนและพักผ่อนน้อยลง และไม่สามารถร่วมกิจกรรมกับเพื่อนๆได้ นักศึกษาจึงรู้สึกมีความสุขน้อยที่สุด

สำหรับความสุขด้านจิตใจและอารมณ์ และความสุขด้านสุขภาพอยู่ในระดับมาก โดยมีการพยายามทำเป้าหมายให้บรรลุผลสำเร็จเป็นความสุขระดับมากที่สุด เนื่องจากนักศึกษาต้องการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองและครอบครัวให้ดีขึ้น รวมทั้งต้องการการยอมรับจากครอบครัวและคนใกล้ชิด ดังนั้นการที่นักศึกษามีความสุขกับการพยายามทำเป้าหมายให้บรรลุผลสำเร็จจึงเป็นแรงจูงใจหนึ่งที่จะช่วยให้นักศึกษาประสบความสำเร็จ เพราะการตั้งเป้าหมายและวางแผนอนาคตช่วยให้การดำเนินชีวิตมีจุดหมาย มีทิศทางประสบความสำเร็จ ดังที่ มาร์ติน เซลิเกแมน (Seligman, 2011) กล่าวว่าความสำเร็จ

(Accomplishment /Achievement) เป็นปัจจัยหนึ่งในการขับเคลื่อนให้ชีวิตมีความสุขอย่างแท้จริง ที่ทุกคนต่างแสวงหาความสำเร็จให้กับชีวิต ทั้งด้านการศึกษา สังคม การทำงาน หรือการแข่งขันต่างๆ หากสิ่งที่ได้มาเป็นความสำเร็จที่สง่างามและมีความหมายก็จะนำพาความสุขมาสู่ชีวิตได้ ส่วนความสุขระดับน้อยที่สุดคือเป็นผู้ที่เคยประสบกับความยุ่งยากด้านเศรษฐกิจแต่สิ่งยึดเหนี่ยวสูงสุดในจิตใจช่วยให้ผ่านพ้นไปได้ เนื่องจากปัญหาที่เกิดขึ้นจะทำให้ นักศึกษามีความทุกข์ และต้องตัดสินใจแก้ไขปัญหาให้ผ่านพ้นไปได้ด้วยตนเองด้วยจิตใจที่เข้มแข็งโดยไม่ต้องรบกวนทางครอบครัว นักศึกษาจึงมีความสุขเมื่อมีสถานการณ์ยุ่งยากเกิดขึ้น

ความสุขด้านสุขภาพ พบว่ามีระดับความสุขมากที่สุด คือ เคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างคล่องแคล่ว ว่องไว และมีความสุขพึงพอใจในสุขภาพของตนเอง ส่วนที่มีความสุขระดับน้อยที่สุด คือ การต้องไปรับการรักษาพยาบาลเสมอๆ เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตได้ทั้งการเรียนและการใช้ชีวิตประจำวัน เนื่องจากนักศึกษาเป็นวัยที่ร่างกายมีเจริญเติบโตเต็มที่และสมบูรณ์แข็งแรง สามารถทำกิจกรรมและเคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างดีสามารถกระทำสิ่งที่ตนต้องการได้จึงทำให้มีความสุขพึงพอใจและมีความสุขในการกระทำกิจกรรมต่างๆ ในระดับที่สูง แต่เมื่อมีปัญหาสุขภาพเกิดขึ้นย่อมเป็นอุปสรรคต่อการเรียนและการดำเนินชีวิต จึงทำให้ความสุขในชีวิตลดลงได้และส่งผลต่อการเติบโตเป็นพลเมืองที่เข้มแข็งและพลเมืองดีของโลกในการดำเนินชีวิตที่มีประสิทธิภาพในอนาคตได้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษาระดับความสุขของ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในการ เป็นพลเมืองโลกในครั้งนี้ ทำให้ได้ข้อมูลความสุข ของนักศึกษาตามความจริง และสิ่งที่มหาวิทยาลัย ควรจะพัฒนาการจัดการเรียนการสอน และกิจกรรม พัฒนาเพื่อให้นักศึกษามีความสุขเป็นพลเมืองที่ดี ของประเทศและของโลกต่อไปในอนาคตได้

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ที่ให้การ สนับสนุนการทำวิจัยและทุนวิจัย และขอขอบคุณ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ทั้ง 9 แห่ง ที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินการวิจัยจน ประสบความสำเร็จด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

- นุสรา งามเดช และคณะ. (2550). *ความสุขของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสระบุรี*. สืบค้นเมื่อ 12 มีนาคม พ.ศ. 2558 จาก www.dmh.go.th/abstract/details.asp?id=3522
- ประเวช ตันติพิวัฒนสกุล และเอกอนงค์ สีตลาภินันท์. (2554). *คู่มือสร้างสุขระดับจังหวัด*. นนทบุรี: ครีเอทีฟ กูรู.
- ประเวศ วะสี. (2548). *แผนที่ความสุขและจิตปัญญาศึกษา*. สืบค้นเมื่อ 2 ตุลาคม 2558 จาก <http://biolawcom.de/article/88>.
- ปัทมา ทองสม. (2554). “การพัฒนาดัชนีชี้วัดความสุขในการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต สังกัดกระทรวงสาธารณสุข”. *วารสารการพยาบาลและการศึกษา*. 4(1), หน้า 88-111.
- ฝน แสงสิงแก้ว. (2558). *ความผูกพันรักใคร่ในครอบครัว*. สืบค้นเมื่อ 2 ตุลาคม 2558 จาก <http://www.psychiatry.or.th/JOURNAL/v4511.html>
- จิตรัตน์ บุญนุษ. (2543). *การพัฒนากิจกรรมนิสิตนักศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: ทบวงมหาวิทยาลัย.
- พุทธทาสภิกขุ. (2536). *กตัญญูทศวรรษที่เป็นร่มโพธิ์ร่มไทรของโลก*. กรุงเทพมหานคร : ธรรมสภา.
- มติชนออนไลน์. (2557). “ไทย”สุขลำดับ3 ในอาเซียนรองสิงคโปร์-มาเลย์ อารมณ์ดีลำดับ 8 ของโลก “นครพนม”แชมป์แฮปปี้ กทม.รั้งท้าย. สืบค้นเมื่อ 18 มีนาคม พ.ศ. 2558 จาก http://www.matichon.co.th/news_detail.php?newsid=1363597839&gripid=00&catid=&subcatid
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล. (2557). *บัณฑิตนักปฏิบัติ*. สืบค้นเมื่อ 1 มีนาคม 2558, จาก <http://th.wikipedia.org/wiki/มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล>.
- มูลนิธิปิดทองหลังพระ. (2557). *แนวคิด “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”*. สืบค้นเมื่อ 1 มีนาคม 2558, จาก <http://www.pidthong.org/philosophy.php#.UyuK2tKQYcM> [1 มีนาคม 2557]

- รศรินทร์ เกรย์ และคนอื่นๆ (2553). *ความสุขเป็นสากล*. กรุงเทพฯ: จรัสสินทวงศ์การพิมพ์.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*. เล่ม 116 ตอนที่ 74 ก หน้า 3
- เรวดี เพชรศิริสัมพันธ์ และคนอื่นๆ. (2557). *รายงานการวิจัยความสุขและวิธีการสร้างเสริมสุขภาพ: ความต้องการที่แตกต่างระหว่างคนสามวัยในครอบครัวไทย*. สืบค้นเมื่อ 25 มีนาคม 2558 จาก www.thainurse.org/new/attachments/article/163/sheet8.pdf .
- ศักดิ์ชัย นิธิภูวดี. (2548). *การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นพลเมืองดี: รายงานการวิจัยเอกสาร*. กรุงเทพฯ: กลุ่มประเมินผลการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาสังคม สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2557). *ยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาเพื่อความเป็นพลเมืองและพลโลก ในศตวรรษที่ 21*. สืบค้นเมื่อ 25 มีนาคม 2558 จาก [http://www.kpi.ac.th/kpith/images/stories/2012/13/ยุทธศาสตร์การจัดการศึกษา%20\(ดร.สมหวัง%20กลุ่ม5\).pdf](http://www.kpi.ac.th/kpith/images/stories/2012/13/ยุทธศาสตร์การจัดการศึกษา%20(ดร.สมหวัง%20กลุ่ม5).pdf)
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2552). *กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF: HEd)*. สืบค้น 25 มีนาคม 2558 จาก <http://www.mua.go.th/users/tqf-hed/>
- สุเมธ ตันติเวชกุล. (2553). *ใต้เบื้องพระยุคลบาท*. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: มติชน.
- Astin, A.W. (1993). *What Matters in College*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Frey, B. S. (2008). *Happiness : a revolution in economics*. London: MIT Press.
- Kniep, W. M. (1986). "Social Studies With in a Global Educations." in *Social Education*, 385, p 390 – 403.
- Krejcie, R.V. and Morgan, D.W. (1970). Determining Sample Size for Research Activites. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Seligman, Martin E. P. (2004). "Can Happiness be Taught?" *Daedalus*, Spring.
- Oswald. (1997). "Happiness and economic performance," *Economic journal* 107, November: 1815-31.
- Seligman, Martin E. P. (2004). "Can Happiness be Taught?" *Daedalus Journal of the American Academy of Arts & Science*, Spring.